

Domènec Moli, la veu gastronòmica de la Garrotxa

Domènec Moli va donar una visió culta i entenimentada de la cuina de la Garrotxa des de la seva perspectiva d'activista cultural. És autor d'una obra remarcable, tant des del punt de vista gastronòmic com artístic.

Text > JAUME FÀBREGA

Domènec Moli va néixer a Figueres l'any 1933. L'any 1958 es va traslladar a Olot, on va exercir com a redactor en cap del setmanari *¡Arriba España!* Periodista, impressor i divulgador gastronòmic, va començar a escriure molt aviat i va col·laborar en revistes empordaneses, com el setmanari *Canigó*, i al diari gironí *Los Sitios*. Va ser redactor en cap d'aquests dos mitjans de comunicació i director de l'emissora local Ràdio Olot. Cal destacar-ne, però, el vessant com a crític d'art, des d'on va reivindicar la pintura més innovadora respecte a la tradició paisatgística olotina. A més de la seva etapa com a responsable del setmanari *¡Arriba España!*, va col·laborar en gairebé totes les publicacions locals, com *Olot Misión* (1965-1979), *La Garrotxa* (1969-1979), *L'Olotí* (1979-1988), *Doble Set* (1991-1992), *Firalet* (1992-1994), *A 440 Metres sobre el Nivell del Mar* (1995-2005) i *El Cartipàs* (2005), entre d'altres. L'any 1965 va impulsar la revista *Puigsacalm*, una publicació mensual de línia crítica de la qual van aparèixer cinc números i que va ser clausurada per haver publicat textos en català. També va col·laborar a la revista *Empordà Federal* (1987-1989).

De l'Empordà a la Garrotxa

A Olot, Domènec Moli es va vincular professionalment a la impremta Aubert, establerta a la capital garrotxina des de l'any 1912. Durant aquesta etapa, va continuar la publicació de la Biblioteca Olotina, impulsada per Joan Casulà (143 volums); va promoure l'edició de la *Història d'Olot*, de Joaquim Danés i Torras (31 volums, 1977-2002), i va imprimir bona part de les publicacions del bibliòfil i gravador olotí Miquel Plana, amb qui va col·laborar regularment. A la impremta Aubert també es van estampar nombro-

ses monografies locals relacionades amb Olot i l'Empordà i catàlegs d'exposicions d'artistes gironins. D'altra banda, durant la seva etapa de director de l'empresa, dels tallers de la impremta van sortir bona part de les publicacions periòdiques locals més progressistes, com *L'Olotí* (1979-1988), *Gra de Fajol* (1980-1985), *Doble Set* (1991-1992) i la sèrie de revistes satíriques *La Comarca Carlina* (1987), *La Comarca Artística* (1988), *La Comarca Incorrupta* (1989) i *La Comarca Legítima* (1990).

Com a escriptor, Domènec Moli és autor d'una trentena de monografies,

>> Portada del llibre *A la recerca d'una cuina garrotxina*. (Foto: ARXIU JAUME FÀBREGA)

>> Domènec Moli, el 2009. Foto: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. EL PUNT AVUI (MANEL LLADÓ).

a més de nombroses col·laboracions en obres col·lectives i catàlegs d'exposicions. Cal remarcar la seva col·laboració amb el bibliòfil i editor Miquel Plana, per al qual va escriure una gran quantitat de textos, entre els quals hi ha el primer llibre publicat per l'editor, *Un núvol apretat per la tramuntana* (1973).

Domènec Moli va ser membre fundador de la comissió dels premis Ciutat d'Olot, president del Cineclub d'Olot, membre de la societat gastronòmica El Cassolot i president de la delegació a la Garrotxa d'Òmnium Cultural. L'any 1999 va formar part de la candidatura d'Esquerra Republicana Olotina a les eleccions municipals d'Olot. Era una persona bonhomiosa i amable i un autèntic activista cultural, amic dels amics i de les xefles, amb qui vàrem coincidir a l'Assemblea d'Artistes de la Garrotxa i en diversos esdeveniments gastronòmics.

Ales a la Cultura

La seva participació en la premsa local, com a impulsor de publicacions (*Puig-sacalm*) o com a col·laborador, ha estat intensíssima. Professionalment, ha estat vinculat a la centenària impremta Aubert d'Olot, des d'on va impulsar l'edició de la *Història d'Olot*, de Joaquim Danés, i d'una trentena de monografies, dedicades sobretot a la divulgació artística i culinària. Ha estat membre fundador de la comissió dels Premis Ciutat d'Olot i president d'Òmnium Cultural de la Garrotxa. L'any 2010 va ser reconegut amb les Ales a la Cultura, distinció que atorga l'Institut de Cultura de la Ciutat d'Olot. Vaig tenir el goig de conèixer-lo i fer algunes coses conjuntes. En el camp de la divulgació gastronòmica, sobresurten *A la recerca d'una cuina garrotxina* (1982), el primer llibre sobre la cuina de la Garrotxa, tot un model; *La cacera del senglar a la Garrotxa* (1992),

Era una persona bonhomiosa i amable i un autèntic activista cultural, amic dels amics i de les xefles

>> Moli, el 2014, mostrant el llibre *Els anys 60 a Olot*. Foto: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. EL PUNT AVUI (RAMON ESTEBAN).

en què fa paleses les seves aficions; també va publicar *La cuina volcànica. Onze productes. Vint restaurants. Noranta receptes*, que contribueix a difondre la cuina dels restaurants sota l'epigrafià de «cuina volcànica», una marca gastronòmica encara vigent.

Al llibre *A la recerca d'una cuina garrotxina*, en què mostra la seva visió culinària, ell mateix es fa el pròleg, i hi diu el següent: «la cuina del mercat, la cuina que neix exactament en la botiga o en la parada on es compra la matèria prima, que passa per una elaboració noble i sense trampes, i que ofereix al comensal ben bé allò que demana, és la que finalment ens interessa». El llibre, molt interessant i personal, s'estructura a partir de les estacions i els seus productes: el porc, les mongetes, la caça, el bacallà... Sap puntuar amb els adjectius —així, qualifica el niu empordanès de «terrorífic», tot i que confessa que no l'ha tastat mai.